

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล ๐-๗๗๒๓-๒๗๘๔

ที่ ๘๙๐๐๓๐๐๑ / ๓๗

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

เรื่อง ขออนุญาตนำข้อมูลเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

เรียน นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ตามที่กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้ดำเนินการพิจารณาเผยแพร่ผลงานวิชาการประเทกานวิจัยบนเว็บไซต์ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยพิจารณาผลงานวิชาการเรื่อง ผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อผู้ติดต่อสื่อสารและการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อน โรงพยาบาลเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี (English) Effectiveness of the Empowerment to Control Blood Sugar on Personal Self-Care with Complicated Diabetes Mellitus Patients, Koh Phangan Hospital, Suratthani Province. โดยนางอรุณรัตน์ มีเพียร ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ในการนี้ กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีความประสงค์นำผลงานที่ผ่านการพิจารณาเผยแพร่บนเว็บไซต์สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตั้งรายละเอียดแนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(นายวิสุทธิ์ สุขศรี)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ
หัวหน้ากลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล

อนุมัติ

ไม่อนุมัติ เนื่องจาก.....

(นายจิราชาติ เรืองวัชรินทร์)

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

แบบฟอร์มการเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์ของหน่วยงานในสังกัด

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี

ชื่อหน่วยงาน : กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี
วัน/เดือน/ปี : ๒๕๖๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

หัวข้อ : การเผยแพร่ผลงานวิชาการบนเว็บไซต์ (Research)

รายละเอียดข้อมูล (โดยสรุปหรือเอกสารแนบ) :

เอกสารจำนวน ๑๓ หน้า

เรื่อง ผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองและการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อน โรงพยาบาลเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

(English) Effectiveness of the Empowerment to Control Blood Sugar on Personal Self-Care with Complicated Diabetes Mellitus Patients, Koh Phangan Hospital, Suratthani Province.

Link ภายนอก: (ถ้ามี): <https://www.kohphanganhospital.com>

ผู้รับผิดชอบการให้ข้อมูล

ผู้อนุมัติรับรอง

พิรญา เพชรชัย
(นางสาวพิรญา เพชรชัย)

ตำแหน่ง นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

(นางอุบล เจริญพักตร์)

นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ

วันที่ ๙ ๘ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

วันที่ ๙ ๘ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ผู้รับผิดชอบการนำข้อมูลขึ้นเผยแพร่

ธีรพล จันทร์สิงห์

(นายธีรพล จันทร์สิงห์)

นักวิชาการสาธารณสุขปฏิบัติการ

วันที่ ๖ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗

ผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อพุทธิกรรมการคุ้มครองและการควบคุมระดับน้ำตาล
ในเลือดของผู้ป่วยเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อน โรงพยาบาลเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

**Effectiveness of the Empowerment to Control Blood Sugar on Personal Self-Care
with Complicated Diabetes Mellitus Patients, Koh Phangan Hospital, Suratthani Province.**

อรวรรณ มีเพียร

โรงพยาบาลเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

Orawan Meepien

Koh Phangan Hospital, Suratthani Province

บทคัดย่อ

ที่มา: ผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนมักมีปัญหาทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงการปฏิบัติตัวของตนเองที่ต้องปรับเปลี่ยนแต่ยังไม่ได้รับการชี้นำที่เหมาะสม โปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ สามารถช่วยให้ผู้ป่วยโรคเบาหวานเข้าใจกระบวนการของการพัฒนาพุทธิกรรมการคุ้มครองเอง สามารถช่วยให้ผู้ป่วยโรคเบาหวานเข้าใจกระบวนการของการพัฒนาพุทธิกรรมการคุ้มครองเอง สามารถช่วยให้ผู้ป่วยโรคเบาหวานและควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ รวมทั้งลดหรือลดลงการเกิดภาวะแทรกซ้อนได้

วัตถุประสงค์: เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน พุทธิกรรมการคุ้มครอง และการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ของผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อน โรงพยาบาลเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ระเบียบวิธีการวิจัย: การศึกษารั้งนี้ เป็นการศึกษาเก็บตัวอย่าง เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 คน ด้วยการสอบถามความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน ประเมินสภาวะสุขภาพ และเข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ เมื่อเวลา 9 สัปดาห์ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) การค้นพบสภาพการณ์จริง 2) การสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ 3) การตัดสินใจเลือกวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง โดยทำพันธะสัญญาที่จะปฏิบัติตัวตามอง และ 4) การคงไว้ซึ่ง การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ประเมินความรู้และพุทธิกรรม ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมฯ วิเคราะห์ข้อมูล จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ส่วนเมืองบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบคะแนนความรู้ การปรับเปลี่ยน พุทธิกรรมฯ ด้วยสถิติ Paired samples t-test

ผลการวิจัย: พบว่า ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้ เกี่ยวกับโรคเบาหวานเท่ากับ 12.9 และ 16.3 มีคะแนนเฉลี่ยของพุทธิกรรมการคุ้มครอง ทั้ง 9 ด้าน เท่ากับ 51.8 และ 64.4 มีระดับน้ำตาลในเลือดเฉลี่ย 182.7 mg/dl และ 123.0 mg/dl เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติ พบว่า คะแนน เฉลี่ยของความรู้ฯ พุทธิกรรมการคุ้มครอง และระดับน้ำตาลในเลือด ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม มีความ เแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=7.2$ 17.6 และ -11.1 ตามลำดับ $p<0.01$)

สรุปผล: ควรมีนโยบายในการส่งเสริมสุขภาพผู้ป่วย ด้วยการจัดกิจกรรมตามโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจอย่าง เสมอๆ เพื่อให้การคุ้มครองโรคเบาหวานและโรคเรื้อรังอื่นๆ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

คำสำคัญ: การเสริมสร้างพลังอำนาจ, โรคเบาหวาน, พุทธิกรรมการคุ้มครอง

Abstract

Background: Diabetic patients with complications often have both physical and mental problems, including one's own conduct that needs to be adjusted but has not received appropriate guidance. Empowerment program can help people with diabetes understand the process of developing self-care behaviors and able to take proper care of oneself and control blood sugar levels and reducing or delaying the occurrence of complications.

Objective: to investigate and compare the effectiveness of the empowerment to control blood sugar on personal self-care with complicated diabetes mellitus patients in Koh Phangan hospital, Suratthani Province.

Methods: this quasi-experimental were purposive the 40 samples were responded to questionnaires developed by researchers to answer the questions with regards to knowledge of diabetes, health status evaluate and participated the empowerment program for 9 weeks including

steps; 1) Discovering reality condition 2) Critical reflection 3) Taking chance for the appropriate self-care practice or self-determination by made the daily promise activities for themselves record and 4) Holding on the effective self-care. Mean, average, median and standard divisions were used to analyze the data. Paired sample t-test was used to analyze the differential.

Results: finding revealed that before and after participated the empowerment program the average knowledge score of diabetes were 12.9 and 16.3, the average score of 9 items self-care behavior were 51.8 and 64.4 and the average blood sugar were 182.7 mg/dl and 123.0 mg/dl with statistically significant ($t=7.2$ 17.6 and -11.1 respectively $p<0.001$).

Conclusion: therefore, should be supporting policy on proactive health service of health promotion with holistic health care and active health service with empowerment program.

Keywords: Empowerment, Diabetes Mellitus, Self-care behavior

บทนำ

โรคเบาหวานเป็นโรคเรื้อรังชนิดหนึ่งที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตประจำวันและคุณภาพชีวิตของผู้ป่วย⁽¹⁾ โดยเฉพาะผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่มีผลกระทบต่อแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้ป่วยเป็นอย่างมาก⁽²⁾ เนื่องจากผู้ป่วยกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จะได้รับการวินิจฉัยโรคเมื่ออายุ 35 ปีขึ้นไป ทำให้ผู้ป่วยมีความยากลำบากในการปรับพฤติกรรมส่งผลให้มีอาการแทรกซ้อนรุนแรงต่างๆ ตามมาบานปลาย ถ้าได้รับการดูแลรักษาที่ล่าช้าหรือไม่เหมาะสม⁽³⁾ จากสถิติในปี พ.ศ. 2558 พบรู้ป่วยเบาหวาน 171 ล้านคน ทั่วโลก และคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ. 2573 จะมีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นเป็น 366 ล้านคน โดยจากสถิติกระทรวงสาธารณสุขในปี 2563-2565 พบรัตราชูปั้วัยในด้วยโรคเบาหวาน 6,670.3 7,010.2 และ 7,335.6 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ⁽⁴⁾

นอกจากนี้ผู้ป่วยโรคเบาหวานต้องเผชิญกับภาวะแทรกซ้อน ผู้ป่วยบางรายต้องเปลี่ยนแปลงบทบาท เป็นผู้ที่ต้องพึ่งพาผู้อื่น สูญเสียความสามารถในการทำหน้าที่ตามปกติ สูญเสียบทบาททางสังคม สูญเสียความรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง สูญเสียพลังงานที่ไม่มีประโยชน์ ใจในความสามารถของตนเองที่จะรักษาไว้ซึ่งคุณภาพชีวิตที่ดี ทำให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตตกต่ำกว่าคนปกติ ทั้งในด้านร่างกาย จิตใจ ความสัมพันธ์ทางสังคมและสุขภาพโดยรวม⁽⁵⁾ ถ้าปล่อยให้ผู้ป่วยเบาหวานเกิดปัญหาต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองต่อไปโดยไม่ได้รับการช่วยเหลือ จะนำไปสู่การรับรู้คุณค่าในตนของตัวเอง เกิดอาการซึมเศร้าและสืบห่วง ซึ่งอาจส่งผลให้อาการของโรคเลวลงจนถึงกับพิการหรือเสียชีวิตได้ จากปัญหาที่กล่าวมาทั้งหมดมีผลทำให้ผู้ป่วยควรได้รับการส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมด้านการดูแลตนเองหรือได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น เพื่อรักษาภาวะสมดุลของชีวิต การสร้างพลังงานของกินสัน⁽⁶⁾ เป็นกระบวนการการหนึ่งที่จะทำให้บุคคลเกิดการตระหนักรู้ (Critical awareness) ถึงปัญหาและสาเหตุที่แท้จริง ของปัญหา ตระหนักรู้ถึงสักษภาพและข้อจำกัดของตนเองในการเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขปัญหานั้นๆ การพยาบาลผู้ป่วยโดยนิยมการสร้างพลังงานของตนเองเป็นแนวทางเพื่อเสริมสร้างความสามารถของผู้ป่วยในการกำหนดและบรรลุเป้าหมายของตนของตามที่ตนเองต้องการเพิ่มความสามารถในการควบคุมการดำเนินชีวิตของตนเอง และจากแนวความคิดการดูแลตนเอง (Self care) ของ⁽⁷⁾ เมื่อบุคคลปฏิบัติกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง เพื่อคงไว้ซึ่งชีวิต สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของตนเอง ทำให้พฤติกรรมและระดับความต้องการในด้านต่างๆ รวมทั้งการดูแลตนเองของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน

สำหรับจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบรัตราชูปั้วัยโรคเบาหวานในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2563-2565) 5,623.7 5,959.7 และ 6,191.6 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ โดยโรงพยาบาลภะพงษ์มีอัตราผู้ป่วยโรคเบาหวานในช่วง 3 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2563-2565) 7,2221.4 6,907.3 และ 7,051.9 ต่อประชากรแสนคน ตามลำดับ⁽⁸⁾ และนอกจากนี้ยังพบว่ามีผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อน ต้องเข้ารับการรักษาแผนกผู้ป่วยใน ถึง 211 ราย/825 วัน⁽⁹⁾ จากการปฏิบัติหน้าที่ในโรงพยาบาลผู้วิจัยพบว่า ผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนมักมีปัญหาทั้งด้านร่างกายและจิตใจ รวมไปถึงการปฏิบัติตัวของตนเองที่ต้องปรับเปลี่ยนแต่ยังไม่ได้รับการชี้นำหรือได้รับไม่ตรงกับความต้องการของตนเอง หรือมีความเข้าใจไม่ตรงกันระหว่างผู้ให้และผู้รับ ซึ่งมักมีปัญหาเกี่ยวกับการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด รวมถึงมีพฤติกรรมการดูแลตนเองไม่เหมาะสม และสำหรับผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนแต่ละบุคคลนั้น พบรัญหาทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจมีความแตกต่างกัน ความรุนแรงของโรคแตกต่างกันตามพยาธิสภาพของภาวะแทรกซ้อนที่แตกต่างกันและปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องทำให้ผู้ป่วยเกิดปัญหาต่างๆ ตามมา จากที่กล่าวมาข้างต้น

ผู้วัยจึงสนใจศึกษาผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองและการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็อดของผู้ป่วยเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อน โรงพยาบาลเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยนำเสนอแนวคิดการสร้างพลังอำนาจของกินสัน มาประยุกต์ใช้ โดยบุคลากรทางสาธารณสุขเป็นผู้ช่วยเหลือ ผู้สนับสนุน ผู้สอน ผู้ให้คำปรึกษา ที่สามารถช่วยให้ผู้ป่วยโรคเบาหวานเข้าใจกระบวนการของการพัฒนาพฤติกรรมการดูแลตนเอง เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน พฤติกรรมการดูแลตนเอง และการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็อด ของผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน พฤติกรรมการดูแลตนเอง และการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็อด ของผู้ป่วยเบาหวาน ที่มีภาวะแทรกซ้อน โรงพยาบาลเกาะพะงันจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานพุติกรรมการดูแลตนเองและการควบคุมระดับน้ำตาลในเด็อดของผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อน โรงพยาบาลเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ก่อนและหลังการเสริมสร้างพลังอำนาจ

ประโยชน์

1. เป็นแนวทางในการพัฒนาการรักษาพยาบาลเฉพาะทางสำหรับผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อน ทั้งนี้ การเสริมสร้างพลังอำนาจส่งผลให้ผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อนได้รับรู้ถึงปัญหาของตนเอง ทราบแนวทางในการวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดูแลตนเอง ได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2. เป็นข้อมูลพื้นฐานในการศึกษาวิจัยด้านการพัฒนาการรักษาพยาบาลด้านการส่งเสริมสุขภาพผู้ป่วยโรคเรื้อรังอื่นๆ ให้มีพุติกรรมการดูแลตนเอง ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

คำนิยามศัพท์

1. การเสริมพลังอำนาจ หมายถึง กิจกรรมรายบุคคลที่ส่งเสริมให้ผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อน พัฒนาความสามารถและศักยภาพในการเผชิญกับปัญหาและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง โดยผู้วิจัยเป็นผู้นำเสนอในฐานะผู้ช่วยเหลือ ผู้ให้คำปรึกษา ผู้สนับสนุน ผู้สอน ผู้อำนวยความตระหนักรู้ ผู้พิทักษ์สิทธิ์ และผู้ชี้แจงประโยชน์ให้ผู้ป่วยผ่านกระบวนการเสริมสร้างพลังอำนาจ ที่ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 การค้นพบสภาพการณ์จริง

- 1.2 การสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ หลังได้รับความรู้แล้ววิเคราะห์ปัญหาของตนเองด้วยตนเอง

- 1.3 การตัดสินใจเลือกวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง โดยทำพันธะสัญญาที่จะปฏิบัติตัวด้วยตนเอง

- 1.4 การคงไว้ซึ่งการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ หลังเห็นผลที่ดีขึ้นต่อตนเอง

2. พฤติกรรมการดูแลตนเอง หมายถึง การดูแลตนเองที่จำเป็น (Self-care requisites) ซึ่งเป็นความต้องการหรือเป็นผลที่เกิดขึ้นทันทีหลังการกระทำการดูแลตนเองที่จำเป็น 3 อย่าง

- 2.1 การดูแลตนเองที่จำเป็นตามระยะพัฒนาการ

- 2.2 การดูแลตนเองที่จำเป็นเมื่อมีภาวะเบี่ยงเบนด้านสุขภาพ

ซึ่งเมื่อบุคคลได้พิจารณาแล้วว่าตนเองพอใจและเหมาะสมกับสภาวะสุขภาพขณะนั้นของตนเอง การดูแลตนเองเป็นเรื่องที่บุคคลทั้งที่มีภาวะสุขภาพดีและสุขภาพทรุด劣ต้องเข้าใจและให้ความใส่ใจปฏิบัติเพื่อคงความสมดุลของสภาวะสุขภาพและมีชีวิตที่เป็นปกติ โดยคำนึงถึง 9 หลัก คือ

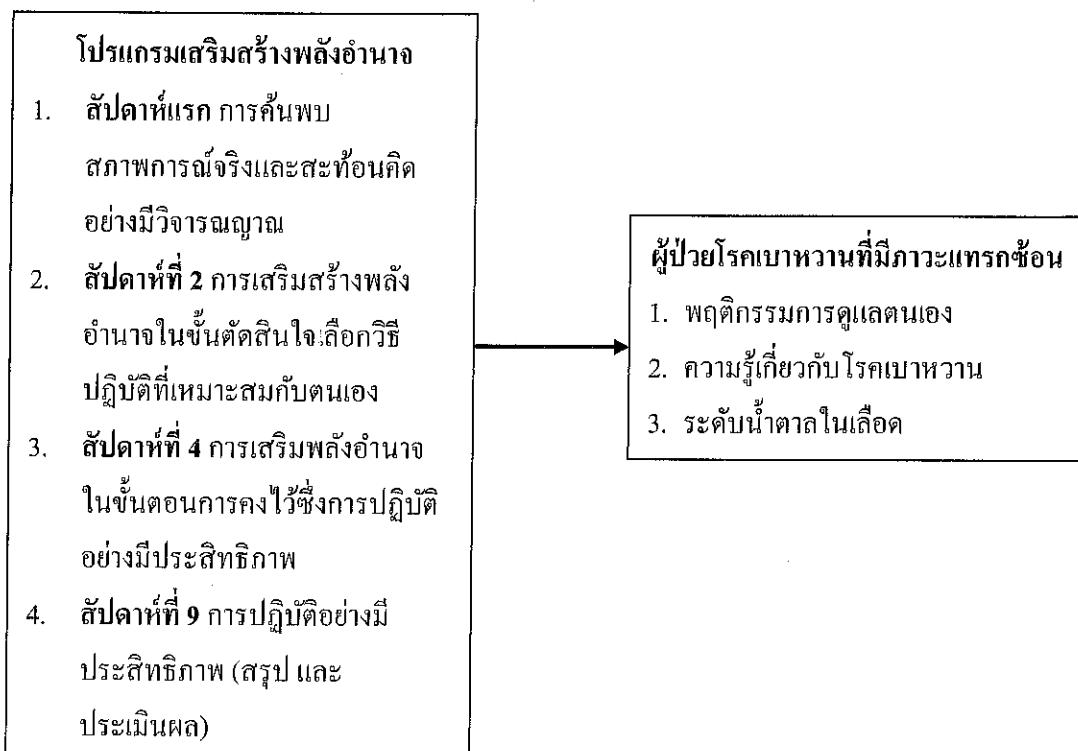
- 1) การคงไว้ซึ่งอาการที่เพียงพอ
- 2) การคงไว้ซึ่งอาหารและน้ำอย่างเพียงพอ
- 3) การคงไว้ซึ่งการขับถ่ายและการระบายน้ำที่เป็นไปตามปกติ
- 4) การคงไว้ซึ่งสุขวิทยาส่วนบุคคล
- 5) การคงไว้ซึ่งการพักผ่อน นอนหลับอย่างเพียงพอ
- 6) การสนับสนุนและส่งเสริมการเคลื่อนไหวและการทำกิจกรรมอย่างเหมาะสม
- 7) ส่งเสริมความสามารถด้านความคิด อารมณ์ และการปฏิสัมพันธ์กับสังคม
- 8) ส่งเสริมความปลดภัยจากถึงเวลาลืม ป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ
- 9) ส่งเสริมความสามารถในการดูแลตนเอง

1. ผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อน คือ ผู้ป่วยที่มีความเปลี่ยนแปลงจากภาวะสุขภาพปกติอันเนื่องมาจากการเจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานซึ่งมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาของการเกิดโรค กล่าวคือ ยิ่งเป็นโรคเบาหวานนานเท่าใดก็จะมีโอกาสเกิดภาวะแทรกซ้อนได้มากขึ้น และการปฏิบัติตัวได้เหมาะสมกับภาวะเจ็บป่วย หรือไม่ ภาวะแทรกซ้อนที่เกิดขึ้นกับผู้ป่วยเบาหวาน แบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ ภาวะแทรกซ้อนประเภทเฉียบพลัน และภาวะแทรกซ้อนประเภทเรื้อรัง

2. การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด หมายถึง การควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดในขณะอดอาหาร (FPG) ไม่นักกว่า 126 มก./ดล. หรือระดับน้ำตาลในเลือดเวลาได้รับอาหาร ไม่นักกว่า 200 มก./ดล.

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ได้ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่สามารถอธิบายถึงผลของการเสริมสร้างพลังอำนาจต่อระดับความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน พฤติกรรมการดูแลตนเอง และการควบคุมระดับน้ำตาล ในสื่อดองผู้ป่วยเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อน นำข้อมูลมากำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental study)

ประชากรคือ ผู้ป่วยโรคเบาหวานที่มีภาวะแทรกซ้อน และผู้รับการรักษาตัวแหน่งผู้ป่วย โรงพยาบาล
เกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามทะเบียนผู้ป่วย ระหว่างเดือนมกราคมถึงเดือนกันยายน 2566 จำนวน 62 ราย
ทำการศึกษาระหว่างเดือนพฤษภาคม 2566 ถึง มกราคม 2567

กลุ่มตัวอย่าง ทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง
จำนวน 40 คน โดยกำหนดคุณลักษณะของตัวอย่าง คือ

เกณฑ์การคัดเข้ากลุ่มตัวอย่าง (Inclusion Criteria)

- 1) เป็นผู้ป่วยที่ได้รับการวินิจฉัยว่าเป็นโรคเบาหวาน มีอายุ 45 ปีขึ้นไป
- 2) มีภาวะแทรกซ้อนที่ทำให้เกิดความพิการอย่างโดยอย่างหนึ่งหรือหลายอย่าง ได้แก่ อัมพาตของแขน
ขา ลูกติดนิ่นท้าหรือเท้า จอประสาทตาสื่อม ต้อกระจกหรือจอประสาทตาสื่อม ที่ทำให้มองไม่เห็นเป็นต้น รวมถึงมี
ภาวะรู้สึกตัวดี

3) ไม่สามารถควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดได้ หมายถึง มีระดับน้ำตาลในเลือดของอาหาร 8-10 ชั่วโมง มากกว่า 126 มก./ดล. หรือหลังรับประทานอาหาร มากกว่า 200 มก./ดล. ติดต่อกัน 2 เดือนขึ้นไป

4) มีโทรศัพท์มือถือ (Smart phone) และสามารถใช้งานโทรศัพท์มือถือได้

5) ยินดีให้ความร่วมมือในการศึกษาครั้งนี้

เกณฑ์การคัดออกจากการศึกษา (Exclusion Criteria)

1) ในระหว่างดำเนินการวิจัยพบว่าอาสาสมัครมีความผิดปกติทางจิตที่ส่งผลกระทบต่อการรักษา

2) เมื่อมีภาวะแทรกซ้อนทางสุขภาพอันเป็นผลกระทบต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด เช่น ผู้ที่มีการติดเชื้อในกระแสเลือด หรือผู้ที่ต้องรับยาบางประเภทที่มีผลต่อระดับน้ำตาลในเลือดทำให้ต้านอนซูลิน เช่น ยากลุ่มสเตียรอยด์ ยาขับปัสสาวะ

3) มีภาวะ cukulin ในผู้ป่วยเบาหวานที่ส่งผลกระทบต่อภาวะสุขภาพ เช่น ภาวะซึ่งออกจากระดับน้ำตาลในเลือดต่ำ

4) เมื่ออาสาสมัครมีความประสงค์ขอถอนตัวออกจาก การวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม ซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษา โครงการ โภกสาร ตำราทางฯ ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 คุณลักษณะส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษาอาชีพ รายได้ จำนวนสมาชิกในครอบครัว ระยะเวลาการเดินทาง โรคแทรกซ้อนที่พบหลังจากเป็นโรคเบาหวาน สิทธิในการรักษา การรักษาโรคเบาหวานในปัจจุบัน และระดับน้ำตาลในเลือดครั้งล่าสุด

ส่วนที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน เป็นแบบทดสอบจำนวน 20 ข้อ แบบ 4 ตัวเลือก ตอบถูกได้ 1 คะแนน ตอบผิดได้ 0 คะแนน การเปลี่ยนคะแนนให้การพิจารณาแบ่งระดับคะแนนแบบอิงเกณฑ์ พิจารณาตามเกณฑ์การแบ่งระดับของเกณฑ์⁽¹¹⁾ ซึ่งแบ่งระดับคะแนนเป็น 3 ระดับ คือ 1) ระดับมาก > 80% 2) ระดับปานกลาง ระหว่าง 60-80% และ 3) ระดับน้อย <60%

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวาน ทั้ง 9 ด้าน ได้แก่ พฤติกรรมการดูแลตนเองด้านอาหาร น้ำอาบน้ำ การขับถ่าย สุขวิทยาส่วนบุคคล การพักผ่อนนอนหลับ การเคลื่อนไหวทำกิจกรรม อารมณ์หรือการมีปฏิสัมพันธ์กับสังคม และการส่งเสริมในการดูแลตนเอง มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (Rating scale) ได้แก่ ปฏิบัติประจำปฏิบัตินิตยบัตร ไม่เคยปฏิบัติ การเปลี่ยนคะแนนให้การพิจารณาแบ่งระดับคะแนนแบบอิงเกณฑ์ ซึ่งพิจารณาระดับการปฏิบัติต่อปัจจัยแต่ละด้านตามเกณฑ์การแบ่งระดับของเกณฑ์มาก ปานกลาง และน้อย⁽¹¹⁾

ส่วนที่ 4 แบบบันทึกการดูแลตัวเอง สำหรับผู้ป่วยเบาหวาน (FPG)

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ โปรแกรมการสื่อสารรับสื่อสาร ให้กับกลุ่มตัวอย่าง มี 4 กิจกรรม โดยจะเริ่มกิจกรรมตั้งแต่วันแรกที่ผู้ป่วยเข้ารับการรักษา และดำเนินกิจกรรมการสร้างพลังอำนาจติดต่อกันทุกวันๆ ละ 2-3 ชั่วโมง ขึ้นอยู่กับสถานการณ์และปัญหาของผู้ป่วย แต่ละรายจะครบ 2 กิจกรรมแรก จากนั้นให้ผู้ป่วยกลับไปปฏิบัติคุ้มครองที่บ้านต่ออีก 2 ครั้ง แล้วมีการดำเนินกิจกรรมที่ 3 และ 4 ตามลำดับ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1) ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวาน พฤติกรรมการดูแลตนเอง และด้านสุขภาพ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย แพทย์เวชปฏิบัติ พยาบาล วิชาชีพ และนักวิชาการสาธารณสุข ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิได้ว่า คำบรรยายในแบบสอบถามนี้สามารถนำไปปรับแก้ไขตามข้อเสนอแนะทำการตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา

2) ตรวจสอบความเที่ยงของเครื่องมือ (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับกลุ่มที่ป่วยเป็นโรคเบาหวาน ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ราย วิเคราะห์สัมประสิทธิ์แอลฟ่าของกองบรรณาธิการ (Conbach's Alpha Coefficient) ตามวิธีของคูเดอร์ริชาร์ดสัน 20 (Kuder Richardson 20: KR20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และค่านพฤติกรรมการคุณลักษณะของผู้ป่วยเบาหวาน วิเคราะห์สัมประสิทธิ์แอลฟ่า ของกองบรรณาธิการ (Conbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.84

การดำเนินการวิจัย

1) ขั้นเตรียมการ

1.1) ผู้ศึกษาประสานความร่วมมือในการศึกษาวิจัยผู้อำนวยการ โรงพยาบาลภะเพงนัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยที่แข่งวัดถูกประสงค์ของการศึกษา และเก็บรวบรวมข้อมูลจาก กลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามประเมินสภาวะสุขภาพ และเข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ

1.2) อบรมผู้ช่วยวิจัย ได้แก่ พยาบาล ที่ปฏิบัติงานแผนผู้ป่วยใน โรงพยาบาลภะเพงนัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี และพยาบาล ที่ปฏิบัติงานประจำ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล ในเขตพื้นที่อำเภอภะเพงนัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี

2) ขั้นดำเนินการวิจัย

2.1) คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากเกณฑ์ที่กำหนด

2.2) กลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ โดยจัดให้มี 4 กิจกรรมมีรายละเอียด

ดังนี้

กิจกรรมครั้งที่ 1 จะดำเนินการในสัปดาห์แรก ให้เวลาประมาณ 2-3 ชั่วโมง/ครั้ง/คน จะดำเนินการด้านการกันพับสภาพการณ์จริงและการลงทะเบียนคิดอย่างมีวิจารณญาณ

กิจกรรมครั้งที่ 2 จะเริ่มในสัปดาห์ที่ 2 เป็นการดำเนินการเสริมสร้างพลังอำนาจในขั้นตัดสินใจเลือกวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนเอง ใช้เวลา 2-3 ชั่วโมง โดยมีการคงไว้ซึ่งสัมพันธภาพอันดี เพื่อให้เกิดความร่วมมือในกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ มีการจัดบรรยายกาศและสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมเป็นกันเอง อกประยุกต์ร่วมกันระหว่างผู้วิจัยและผู้ป่วยที่เข้าร่วมโครงการ เทคนิคการใช้คำ丹 การกระตุ้นให้มีการติดตามและประเมินตนเองอย่างต่อเนื่อง การร่วมในการทางทางเลือกเกี่ยวกับสุขภาพ และส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ

กิจกรรมครั้งที่ 3 จะทำได้ในสัปดาห์ที่ 7 ใช้เวลา 2 ชั่วโมง เป็นการดำเนินการเสริมพลังอำนาจในขั้นตอนการคงไว้ซึ่งการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจัดให้มีการพบกันภายหลังจากได้ปฏิบัติการคุณลักษณะของมา 1 เดือน เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ปรึกษาหารือกันเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนผลที่ได้รับจากการคุณลักษณะของ

กิจกรรมครั้งที่ 4 จะทำในสัปดาห์ที่ 9 ให้เวลา 2 ชั่วโมง เป็นการสรุป ประเมินและปิดโครงการ โดยผู้เข้าร่วมโครงการตอบแบบสอบถามความสามารถในการคุณลักษณะ ทำการประเมินหลังการเข้าร่วม โครงการประเมินขั้นตอนต่างๆ ของการเข้าร่วมโครงการและข้อเสนอแนะ รวมทั้งตรวจสอบน้ำตาลในเลือดก่อนและหลังการคุณลักษณะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ คุณลักษณะส่วนบุคคล ความรู้ และพฤติกรรมการคุณลักษณะของผู้ป่วยเบาหวาน โดยใช้จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสูงสุด ค่าน้อยสุด เปรียบเทียบ

คะแนนความรู้ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการดูแลตนเองเพื่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ด้วยสถิติ Paired samples t-test

ผลการวิจัย

1. คุณลักษณะตัวบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมากกว่าครึ่งเป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ย 58.40 อายุน้อยสุด 45 ปี อายุสูงสุด 75 ปี กลุ่มอายุ 56-66 ปี ร้อยละ 45.00 สมรสแล้ว ร้อยละ 65.00 ส่วนใหญ่จงการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 62.50 ประกอบธุรกิจตัวตัว ร้อยละ 30.00 มีรายได้เฉลี่ยของครอบครัว 11,707.50 บาท มีรายได้น้อยสุด 3,000 บาท และสูงสุด 50,000 บาท ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 3,000-11,000 บาท ร้อยละ 62.50 มีสมาชิกในครอบครัวเฉลี่ย 4 คน มีจำนวนสมาชิกน้อยสุด 1 คน และสูงสุด 10 คน มีจำนวนสมาชิก 4-6 คน ร้อยละ 50.00 ระยะเวลาป่วยเป็นโรคเบาหวาน เฉลี่ย 8.30 ปี ระยะเวลาป่วยน้อยสุด 4 ปี และสูงสุด 22 ปี มากกว่าครึ่งป่วยเป็นเบาหวาน 4-9 ปี ร้อยละ 65.00 มีภาวะน้ำหนักเกิน ร้อยละ 42.50 มากกว่าครึ่ง มีภาวะแทรกซ้อนด้วยอาการของประสาทเสื่อมร้อยละ 55.00 มีสิทธิในการรักษาด้วยบัตรทอง 30 บาท ร้อยละ 70.00 รักษาโรคเบาหวานด้วยยาฉีดอินซูลิน ร้อยละ 52.50

2. ผลของโปรแกรมเสริมสร้างพัฒนาเจ้าหน้าที่

ผลของโปรแกรมเสริมสร้างพัฒนาเจ้าหน้าที่ พบว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานในระดับปานกลาง ร้อยละ 42.50 คะแนนน้อยสุด 7 และคะแนนมากสุด 17 โดยหลังเข้าร่วมโปรแกรม โปรแกรมเสริมสร้างพัฒนาเจ้าหน้าที่ พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความรู้ในระดับมาก ร้อยละ 65.00 คะแนนน้อยสุด 12 และคะแนนมากสุด 20 คะแนน

สำหรับพฤติกรรมในการดูแลตนเอง ทั้ง 9 ด้าน พบว่า ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมฯ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในระดับปานกลาง ร้อยละ 95.00 คะแนนน้อยสุด 45 และคะแนนสูงสุด 60 โดยหลังเข้าร่วมโปรแกรมฯ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในระดับมาก ร้อยละ 75.00 คะแนนน้อยสุด 54 และคะแนนมากสุด 72 ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับคะแนนเกี่ยวกับโรคเบาหวาน

ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างพัฒนาเจ้าหน้าที่ ($n=40$)

ระดับคะแนนเกี่ยวกับ โรคเบาหวาน	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม			หลังเข้าร่วมโปรแกรม		
	น้อย	ปานกลาง	มาก	น้อย	ปานกลาง	มาก
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
ความรู้				0	14	26
	14 (35.0)	17 (42.5)	9 (22.5)		(35.0)	(65.0)
รวม	Min-Max=7-17			Min-Max=12-20		
พฤติกรรมในการดูแลตนเอง ทั้ง 9 ด้าน				0	10	30
ด้าน	2 (5)	38 (95.0)			(25.0)	(75.0)
รวม	Min-Max=45-60			Min-Max=54-72		

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม พบร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานก่อนเข้าร่วมโปรแกรม เท่ากับ 12.9 และหลังเข้าร่วมโปรแกรม เท่ากับ 16.3 เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติ พบร่วม คะแนนเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=7.2, p < 0.001$)

ผลการเปรียบเทียบคะแนนความรู้เกี่ยวกับพฤติกรรมการดูแลตนเอง ทั้ง 9 ด้าน ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม พบร่วม กกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลตนเอง ทั้ง 9 ด้าน ก่อนเข้าร่วมโปรแกรมเท่ากับ 51.8 และหลังเข้าร่วมโปรแกรม เท่ากับ 64.4 เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติ พบร่วม คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการดูแลตนเอง ทั้ง 9 ด้าน ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=17.6, p < 0.001$)

ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของระดับน้ำตาลในเลือดก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม พบร่วม กกลุ่มตัวอย่าง มีค่าเฉลี่ยของระดับน้ำตาลในเลือด ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม เท่ากับ 182.7 และหลังเข้าร่วมโปรแกรม เท่ากับ 123.0 เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติ พบร่วม ค่าเฉลี่ยระดับน้ำตาลในเลือด ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=11.1, p < 0.001$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลของการเข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจต่อระดับความรู้ พฤติกรรมการดูแลตนเอง และการควบคุมระดับน้ำตาล ในเลือด ของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ ($n=40$)

ผลของการเข้าร่วม โปรแกรม เสริมสร้างพลัง อำนาจ	ก่อนเข้าร่วมโปรแกรม		หลังเข้าร่วมโปรแกรม			
	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน	การทดสอบ	ค่า
					มาตรฐาน	
ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน	12.9	2.8	16.3	2.2	7.2	<0.001
พฤติกรรมในการดูแลตนเอง ทั้ง 9 ด้าน	51.8	4.2	64.4	3.7	17.6	<0.001
ระดับน้ำตาลในเลือด	182.7	50.4	123.0	21.4	11.1	<0.001

อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้ได้ประเมินความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยเบาหวานทั้ง 9 ด้าน และระดับน้ำตาลในเลือด ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างพลังอำนาจ เป็นเวลา 9 สัปดาห์ ประกอบด้วย 4 กิจกรรมหลัก คือ 1) สัปดาห์ที่ 1 การค้นพบสภาพการณ์จริงและการสะท้อนคิดอย่างมีวิจารณญาณ 2) สัปดาห์ที่ 2 คำนึงถึงการเสริมสร้างพลังอำนาจในขั้นตัดสินใจเดือกวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมกับตนของ 3) สัปดาห์ที่ 4 การเสริมพลังอำนาจในขั้นตอนการคงไว้ซึ่งการปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ และ 4) สัปดาห์ที่ 9 การสรุป ประเมินและ

ปิดโครงการ ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการคุ้มครองของ ทั้ง 9 ด้าน และค่าเฉลี่ยระดับน้ำตาลในเลือด มากกว่าก่อนการเข้าร่วมโปรแกรม เมื่อทดสอบความแตกต่างทางสถิติ พบร่วมกัน คะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมการคุ้มครองของ ทั้ง 9 ด้าน และค่าเฉลี่ยระดับน้ำตาลในเลือด ก่อนและหลังการเข้าร่วมโปรแกรม มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p<0.05$)

จะเห็นได้ว่า ผลของการเข้าร่วมโปรแกรมฯ ส่งผลให้กลุ่มตัวอย่างมี การเปลี่ยนแปลงความรู้และ การปฏิบัติตัวที่ดีขึ้นหลังได้รับโปรแกรมเสริมสร้างพัฒนาจิตใจ น่องจากใน โปรแกรมเสริมสร้างพัฒนาจิตใจ ประกอบด้วยการให้ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานในด้านต่างๆ ทั้งสาเหตุ อาการ ภาวะแทรกซ้อน ตลอดจนการปฏิบัติตัวที่ถูกต้องของผู้ป่วยเบาหวานเพื่อควบคุมระดับน้ำตาลในเลือด ให้ใกล้เคียงปกติมากที่สุด รวมทั้งป้องกัน ภาวะแทรกซ้อนด้วยยาพลันและเรื่องที่จะมีเพิ่มขึ้นจากเดิม ต่ำหากผู้ป่วยลดลงซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ⁽¹²⁾ ศึกษา ผลของโปรแกรมการจัดการตนเองต่อการควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 พบว่า หลังการทดลองกลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยการจัดการตนเอง ($M=90.6$, $SD=7.0$) เพิ่มขึ้นกว่าก่อนการทดลอง ($M=83.4$, $SD=9.1$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p<0.05$ ($t=9.005$, $df=29$) และการศึกษาของ⁽¹³⁾ ศึกษาผลของ โปรแกรมสร้างเสริมสุขภาพ สำหรับผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบึงสามัคคี จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า หลังเข้าร่วมโปรแกรมสร้างเสริมสุขภาพ ผู้ป่วยเบาหวานมีพฤติกรรมสุขภาพ สูงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรมสร้างเสริมสุขภาพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t=73.58$, $p<0.01$) และมีค่าเฉลี่ยระดับน้ำตาลในเลือด (FBS) หลังเข้าร่วมโปรแกรมสร้างเสริมสุขภาพลดลงกว่าก่อนเข้าร่วม โปรแกรมสร้างเสริมสุขภาพ และการศึกษาของ⁽¹⁴⁾ ศึกษาผลของการเสริมพลัง อำนาจแบบกลุ่มต่อความสามารถในการคุ้มครองของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 เกี่ยวกับปัญหา ความจำเป็นในการคุ้มครอง ทางเลือกสำหรับการคุ้มครอง ตลอดจนความสามารถในการคุ้มครอง โดยใช้กระบวนการ การเสริมสร้าง พัฒนาจิตใจ กลุ่ม พบว่า คะแนนที่วัดหลังจากการเข้าร่วมกระบวนการ การเสริมสร้างพัฒนาจิตใจ กลุ่มสูงกว่าก่อนเข้าร่วมกระบวนการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

แต่อย่างไรก็ตามยังมีผู้ป่วยบางรายถึงแม้ว่าจะมีความรู้มากขึ้นแต่ก็ยังคงไม่ได้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทันที ตามความรู้ที่เพิ่มขึ้น ทึ้งนี้เนื่องจากในระหว่างการทำกิจกรรมในแต่ละขั้นตอนทั้ง 4 กิจกรรมคุ้มตัวอย่างบางราย ร่างกายยังอ่อนแอไม่สามารถออกกำลังกายได้อย่างเหมาะสม ความเข้มแข็งค่านิยมส่วนบุคคลตลอดจนเป้าหมาย ในชีวิตของแต่ละรายรวมถึงประสบการณ์ที่ผ่านมา แรงสนับสนุนจากสังคม เช่น คู่สมรส ญาติ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข ตลอดจนสิ่งแวดล้อม เช่น ดักษณะงานที่ทำหรือกิจกรรมประจำวันส่งผลให้บางครั้งการรับประทานยาหรือฉีดยาอาจไม่ตรงเวลา ตลอดจนการรับประทานอาหารที่เหมาะสมน้อยกว่า 5 หน่วย บางครั้งยังปฏิบัติไม่ได้ แต่ส่วนใหญ่ยืนยันที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมกับความรู้ที่มีเพื่อสุขภาพของตนเอง อีกทั้งในส่วนของระดับน้ำตาลในเลือด แม้ว่าจะยังไม่สามารถลดระดับน้ำตาลในเลือดให้ถูกลงในเกณฑ์ปกติได้ทั้งหมด เนื่องจากเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างบางราย ยังมีปัจจัยที่ไม่ส่งเสริมให้สามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้เหมาะสมได้ดังที่กล่าวมา แต่อย่างไรก็ต้องกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมโปรแกรมเสริมสร้างพัฒนาจิตใจทุกราย มีระดับน้ำตาลในเลือดลดลงกว่าก่อนเข้าร่วมโปรแกรม และคาดว่าในเวลาไม่นานกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้ จะสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ⁽¹⁵⁾ ศึกษาผลของ โปรแกรมพัฒนาความรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพต่อความรู้ พฤติกรรม และระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตเมือง พบร่วมกับภัยหลักการใช้โปรแกรมพัฒนาความรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ ส่งผลต่อระดับค่าเฉลี่ยคะแนนความรู้ พฤติกรรม และระดับน้ำตาลในเลือดของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตเมือง ดีกว่าก่อนการใช้โปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ $p<0.05$

ข้อเสนอแนะเพื่อการปฏิบัติ

1. ในการจัดกิจกรรมเสริมสร้างพลังอำนาจนั้น ผู้จัดกิจกรรมต้องเป็นผู้ที่มีสัมพันธภาพที่ดีสร้างความเชื่อมั่นและเป็นที่ไว้วางใจของผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยได้แสดงความรู้สึกในใจ และรู้สึกผ่อนคลายเมื่อได้รับการฟังคำแนะนำ
2. ควรให้ญาติได้รับรู้และเข้าใจถึงสภาวะสุขภาพของผู้ป่วย เพื่อเป็นกำลังใจให้ผู้ป่วยและยินดีให้ความร่วมมือกับแพทย์ พยาบาล ในการรักษาผู้ป่วยตามแผนการรักษา อย่างต่อเนื่อง
3. ควรขยายผลการให้สุขศึกษาตามโปรแกรมปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ในกลุ่มผู้ป่วยอื่นๆ เช่น ผู้ป่วยโรคความดันโลหิตสูง ผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง ผู้ป่วยจิตเวช

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ศึกษาโปรแกรมพัฒนาพฤติกรรม โดยการประยุกต์ทฤษฎีรูปแบบกระบวนการในการป้องกันโรคร่วมกับแรงสนับสนุนและกระบวนการกรุ่น stemming ไปประยุกต์ใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อป้องกันภาวะแทรกซ้อนในกลุ่มผู้ป่วยโรคเรื้อรังอื่น เช่น โรคหลอดเลือดสมอง
2. ศึกษาวิจัยการพัฒนารูปแบบปรับเปลี่ยนพฤติกรรมเดี่ยว โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน จริยธรรมการวิจัย

ผ่านการพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรม สำนักงานสาธารณสุข จังหวัดสุราษฎร์ธานี เลขที่ STPHO2023-245 ลงวันที่ 2 พฤษภาคม 2566

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ท่านนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุราษฎร์ธานี สาธารณสุขอำเภอเกาะพะจัน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูมิภาคพะจัน และผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลทุกตำบลในอำเภอเกาะพะจัน รวมทั้งผู้ช่วยวิทยุทุกท่าน ที่ร่วมดำเนินการศึกษาวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ตลอดจนกลุ่มตัวอย่างที่ให้ข้อมูลทุกท่านที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการดำเนินการวิจัยให้แล้วเสร็จ

เอกสารอ้างอิง

1. American Diabetes Association. Diagnosis and Classification of diabetes mellitus. Retrieved May 24,2014, from URL: http://care.diabetesjournals.org/cgi/content/full/suppl_1/s5.2004.
2. ฐรีพร คงประเสริฐ และธิดารัตน์ อภิญญา. คู่มือปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในคลินิก NCD คุณภาพ. กรุงเทพฯ: โรงพยาบาลสุขภาพดีการแพทย์แห่งประเทศไทย. 2558.
3. ชุมพจน์ วรารักษ์. การปรับพฤติกรรมกลุ่มเดี่ยวต่อโรคเบาหวานในชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วม ที่ดำเนินการ ดำเนินการอีก จังหวัดหนองคาย. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. 2550.
4. สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. จำนวนและอัตราผู้ป่วยในปี 2563-2565. เข้าถึงได้จาก http://www.thaincd.com/2023/mission_document-detail.php. 2565.
5. วรรณ ปิยศตถกุล. ผลงานโปรแกรมการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเร้าต่อการปรับตัวในผู้ป่วยไตวายเรื้อรัง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท พยาบาลศาสตร์ สาขาวิชาการพยาบาลผู้ป่วยเรื้อรัง. มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2543.
6. กារนา กีรติยุทธวงศ์. การพยาบาลผู้ป่วยเบาหวาน: มโนทัศน์สำคัญสำหรับการดูแล. พิมพ์ครั้งที่ 2. ชลบุรี: พิ. เพลส. 2544.
7. Gibson, C. A study of Empowerment in Mother of Chronically ill children. Michigan: Boston College. 1993.
8. Orem, D. Nursing Concepts of Practice. 5th ed. United States of America: Mosby-Year Book. 1995.

9. ระบบรายงานข้อมูล HDC. ข้อมูลสถานะสุขภาพ. เข้าถึงได้จาก https://sni.hdc.moph.go.th/hdc/reports/report.php?&cat_id=6a1fdf282fd28180eed7d1cfe0155e11&id=cefa42b9223ec4d1969c5ce18d762bdd. 2566.
10. โรงพยาบาลเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี. รายงานประจำปี พ.ศ. 2565. สุราษฎร์ธานี, 2565.
11. เศรี ราชโจรน์. หลักเกณฑ์และวิธีการวัดและประเมินผลการศึกษาในโรงเรียน. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารและการจัดการการวัดและประเมินผลการศึกษา หน่วยที่ 3. มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช: นนทบุรี. 2537.
12. กฤตกร หมื่นสารเกย และคณะ. ผลของโปรแกรมการจัดการตนเองต่อการความคุ้มระดับน้ำตาลในเด็กของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ที่ใช้อินซูลิน. วารสารวิทยาลัยพยาบาล湿润ราชชนนีนครราชสีมา. 2562.
13. ฐิตima โภคสัตว์ และคณะ. ผลของโปรแกรมสร้างเสริมสุขภาพสำหรับผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพดำเนินคงปั้ง อำเภอเมือง จังหวัดอุบลราชธานี. วารสารวิทยาศาสตร์สุขภาพเชิงนวัตกรรมราชธานี. 2562.
14. บุษกร อ่อนโนน. ผลของการเสริมสร้างพฤติกรรมสำหรับผู้ป่วยโรคเบาหวาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทค่าสตอร์นนานบัณฑิต สาขาวิชาการพยาบาลผู้ใหญ่ บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2547.
15. สุนันทา กักดีอำนาจ และคณะ. ผลของโปรแกรมพัฒนาความรู้และปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพค่าความรู้ พฤติกรรม และระดับน้ำตาลในเด็กของผู้ป่วยเบาหวานชนิดที่ 2 ในเขตเมือง. วารสารวิทยาลัยพยาบาล湿润ราชชนนีสุพรรณบุรี. 2566.